

Og vinnulívsmenn tosa um solidaritet.....

Tað er nú vit hava brúk fyri fakfeløgnum

-Tað er nú vit skulu hava fakfeløg. Tað er nú, vit skulu bíta frá okkum. Tað er einki fyri í góðum tíðum, tá alt tykist bera til. Men at fara nú, fyrsta tað lotar úr hanakjafti, at syndra fakfeløgini, tað er beinleiðis sjálmorð skrivar Edvard í Skorðini Joensen

Universalsheilivágurin, sum samb. summum av okkara politikarum skal loysa okkum úr teirri meira ella minni sjálgjörðu kreppuni, vit eru komin í, tykist vera lønarmiðurskurður.

Onkur – eg haldi líka gjarna tað var løgtingsformaðurin sjálvur – hevur hildið, at hetta fekk landið upp á fót aftur eftir eini viku?

Og so verða gjørdar útrokningar og fín úrslit, sum prógva, at fáa vit bara lønirnar settar niður við so og so nógvum prosentum, so eru allar sorgir burtur. Og øll gjørdust glað, og eru tey ikki deyð, so liva tey saktans enn.

Jú, gaman í, at tey kanska liva. Men tað er eisini munur á at liva og bara at hóra undan. Og tað skal annar lútur til, enn bert ein einsamallur lønarmiðurskurður, fyri at fáa skil á aftur í hesum landinum. Banka- og sparikassafólk hava so seint sum í seinastu viku verið í pressuni og sagt frá, at lívreimin hjá fólki kann ikki

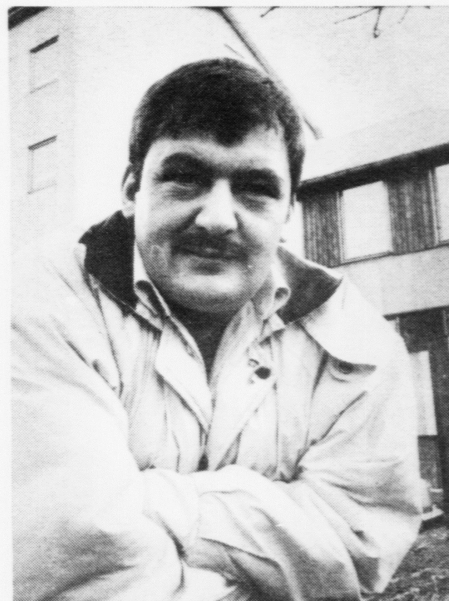
táttast meira, enn hon er í lýtuni. So kann kjakast um, hvørt hesir somu ikki fyri fleiri árum síðan áttu at ráðgivið fólki soleiðis, heldur enn bara at lata fleiri án. Men lat tað fara. Og eingin ivi man vera um, at við hesum vilja tey gera greitt, at skal bert lønin niður, so verður einki eftir til teirra. Og teir vilja treyðugt fara at útseta afturgjaldingar. Ergo, fólk verða rikin frá húsi og heimi. So er Alma eftir. Men hana er eingin at gjalda til. Altså, aftur til bankarnar at biðja um lán til landskassan, soleiðis at vit kunnu fáa teir at fígga lønarmiðurskurðin við teimum pengunum, sum fólk ikki gjalda rentur og avdrög við, tí tey fáa onga lón at gjalda við? Eg eri ivaleyst heldur tomæmur, men eg fái alto ikki hetta stykkið at ganga upp.

Væl vitandi um, at summir partar í samfelagnum longu hava tikið sín part av niðurskurðinum við lønarmiðiss, kann tað kortini ikki annað enn undra, at tað tyk-

ist verða sett ein beinleiðis hetz í gongd móti teimum, sum fáa fasta lón, serliga almenna.

Eg havi, sum flestu fýringar onkursvegna, eitt ávíst samband við vinnulívið. Og við vinnulívið plagi eg at meina tey, sum arbeiða í hesum. T.v.s. lønmótakaran. Tað tykist ikki, at øll meta hesi sum part í vinnulívinum. Eg veit fullvæl, hvussu til stendur hjá mongum, sum hava fiskiveiðu til álít. Hvussu verður við teimum? Skulu eisini takast prosent av teirra neyðarsligu útgjaldingum? Tí roknað má við, at verður lóggivið um at seta ein sáttmála úr gildi, sum samráðst er um, fara væl aðrir at fylgja við. Tað ber helst til at gera so. Men tað tykist ólúksáluga ringt at lóggeva um at fáa fiskastovnarar upp aftur, soleiðis at tað yvirhøvur verður nøkur lón at lækka. Og tað, sum tykist mest hugstoytt er, at tað eru vanlig fólk, t.v.s. lønmótakarar, sum tykjast taka blint undir við hesum, at nú

-Krúpa og skrava fyri teimum, sum rópa hardest um vinnulív, og so annars kyssa tann partin, sum hægstur er, tá eplini verða tikin upp. Hyggið at hesum, sum í dag tosa um solidaritet. Hava ikki fleiri av hesum góðar royndir av at gerast ríkir av húsagangi? spyr Edvard í Skorðini Joensen í "Sjónarmið" í dag.



sjónarmið

skulu almennu lønirnar niður við lóg. Hava hesi fólkin hugsa um, hvat tað er, tey gera? Eru tey greið yvir, at tey eru í ferð við at knúsa tað, sum teirra forfedrar í hundrah ár hava roynt at bygt upp? Nevniliga hetta, at hava fingið rætt til at vera við til at avgera sína egnu lón og har við ráða yvir egnum lívi? Tey eru reint út sagt við at bumba okkum aftur í trælátidina. Tað er nú, vit skulu hava fakfeløgini. Tað er nú, vit skulu bíta frá okkum. Tað er einki fyri í góðum tíðum, tá alt tykist bera til. Men at fara nú, fyrsta tað lotar úr hanakjafti, at syndra fakfeløgini, tað er beinleiðis sjálmorð. Men aftur her kemur trælalyndið í fýringinum til sjóndar. Krúpa og skrava fyri teimum, sum rópa hardest um vinnulív, og so annars kyssa tann partin, sum hægstur er, tá eplini verða tikin upp. Hyggið at hesum, sum í dag koma í fjølmíðlarnar at tosa um solidaritet. Hava ikki fleiri av hesum góðar royndir av at gerast

ríkir av húsagangi? Áttu teir ikki at duga uttanat, hvussu landskassin kann gerast ríkur av at fara fallit? Jú, go' morin. Og hetta var tað, vit gingu og agiteraðu fyri undan seinasta vali. Ella hvussu?

Í dag hoyrdu vit í Útvarpinum landsbankastjóran skjóta upp, at láta tey fyrst lønarmiðurskurð fór til fólkaatkvøðu.

Tað kann væl vera, at tað er ein loysn. Men eitt skulu fólk vita, at láta tey fyrst samráðingarrættin frá sær, verður seinur dagur, til vit aftur eru á verandi støði. Tað er lógið kortini, at fólk veruliga skulu vera so bláoygd, at tey trúgva, at hetta, at avtaka avtalur semjur við lóg, skal loysa nakra kreppu. Tann, sum eygu hevur, hann siggið. Tann, sum oyru hevur, hann hoyrið. Og tann, sum hevur nakkað sum helst at hugsa við,

hann nýtið tað.

Tað er mín innlita vón, at so frægt av morali er eftir í javnaðarflokkinum, at hann undir ongum umstøðum tekur undir við slíkum. Og ger hann tað, eigur hann at vera púra greiður yvir, at tað verður ein kamelur, sum ikki verður slúktur, men kemur fullkomuliga at kvala flokkinn, áðrenn hann er svølgdur. Hetta er eingin hóttan, men bara ein heilt greið konstatering av fakta.

So verður hetta málið latið til fólkaatkvøðu, eiga vit at gera púra greitt, at slíkum finna vit okkum ikki í. Tí talan er ikki bert um lønarmiðurskurð, men sum áður sagt um at oyðileggja alt tað, sum fakfelagsrørslan í eina øld hevur vunnið okkum. Og tað er, tá saman um kemur, eingin annar enn fakfeløgini, sum hugsa um løntakaran, tá á stendur.

Zacharias í LIST

Fríggjadagin læt ein framsýning við myndum hjá Zachariasi Heinesen upp í Galleri LIST á Konga-brúnni í Havn.

Hetta er ein framsýning við 16 málningum. Tað eru

landslagsmyndir, sum hann hevur gjørt í summar av landsløgum norðanfyri. Myndirnar eru meira abstraktar, enn Zacharias er vanur at mála.

Harumframt hevur hann

eitt steinprent, ið nevnist Nólsoyarfjørður - ein mynd av Hoyvíkini við útsýni út í fjørðin. Steinprentið er gjørt upp á tann gamla máttan og er í sjei litum. Tað er gjørt í Danark, tí her eru hvørki fakfólk ella verkstaður til slíkt.

Framsýningin í LIST verður fram til 6. oktober.



Einastandandi gott BINGO
byrjar í Sosjalinum um bert fáar dagar
"Mintust tit til haldaragjaldið..."